

nieniem zastosowań w teorii promieniowania pulsarów. Jest współautorem wielu pionierskich prac naukowych poświęconych liniowej oraz nieliniowej teorii relatywistycznej plazmy elektronowo-pozytonowej. W wyniku tych badań w latach 1985-1992 razem ze współpracownikami opracował Model Plazmowy Emisji Pulsarów znany w literaturze jako „Model Gruziński”. W ostatnich latach wraz z międzynarodową grupą współpracowników zajmuje się badaniami różnych aspektów astrofizyki pulsarów, mechanizmami powstawania radiowego, oraz rentgenowskiego i Gamma promieniowania, procesami zachodzącymi nad czapą polarną gwiazd neutronowych, generacją plazmy magnetosferycznej.

— DZIEKAN WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO

Dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ

Sławomir Kufel studia polonistyczne w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie (obecnie Uniwersytet Rzeszowski) ukończył z wyróżnieniem w 1989 r. W latach 1989-90 był stypendystą Ministra ds. Młodzieży i Sportu. Historyk oraz teoretyk literatury i kultury, kognitywista, edytor - z Uniwersytetem Zielonogórskim (Wyższą Szkołą Pedagogiczną) związany od 1994 r. W roku 1997 uzyskał doktorat, a w 2004 habilitację na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 2006 r. jest profesorem Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest kierownikiem Zakładu Literatury Dawnej, Bibliotekoznawstwa i Edytorstwa, współtwórcą specjalności *edytorstwo* oraz kierunku studiów *informacja naukowa i bibliotekoznawstwo*. W latach 2004-2005 był dyrektorem Instytutu Filologii Polskiej, natomiast w okresie 2005-2012 prodziekanem ds. Nauki Wydziału Humanistycznego.

Zainteresowania badawcze prof. S. Kufła skupiają się w obszarze nauk kognitywnych, a także na procesach literackich i kulturowych XVII-XIX wieku oraz edytorstwie. Jest twórcą metody badawczej - literaturoznawstwa kognitywnego, będącej nową propozycją w europejskich studiach nad literaturą. Ma w dorobku ponad 100 publikacji, w tym 6 monografii (dwie edycje krytyczne) oraz blisko 50 artykułów. Zajmuje się również redakcją wydawniczą prac indywidualnych i zbiorowych (np. *Historii Zielonej Góry*). Sprawuje opiekę promotorską nad dwoma otwartymi przewodami doktorskimi oraz kilkoma przygotowywanymi rozprawami. Uczestniczył też, bądź uczestniczy, w międzynarodowych projektach badawczych, prowadził wykłady gościnne, animował wydarzenia kulturalne (Francja

- Paryż, Versailles, Caen; Włochy - Lecce; Szwajcaria - Fribourg; Niemcy - Frankfurt/Oder, Potsdam). Był członkiem-założycielem Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym, uczestniczy w radach naukowych czasopism, w latach 2008-2009 przewodniczył Radzie Naukowej Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Zielonej Górze.

Prof. Kufel posiada też duży dorobek w zakresie działalności dziennikarskiej, promującej literaturę i kulturę regionu - w latach 2001-2011 był członkiem zespołu redakcyjnego i redaktorem naczelnym Lubuskiego Pisma Kulturalno-Literackiego „Pro Libris”, w którym debiutowało wielu późniejszych, znanych także w Polsce, autorów. Ponadto brał udział w pracach Jury Lubuskiego Wawrzynu Literackiego (2004 - 2006), a w czasach studenckich współtworzył Grupę Poetycką „Draga”, której członkowie powołali następnie do życia kwartalnik „Fraza”.

Najważniejsze publikacje: *Nad „Ziemiaństwem polskim” Kajetana Koźmiana. Interpretacje i konteksty* (2000), *Twórczość poetycka Adama Jerzego Czartoryskiego* (2003), *Fragmenty mozaiki. Szkice i materiały z czasów oświecenia* (2009), *Wprowadzenie do literaturoznawstwa kognitywnego* (2011).

— DZIEKAN WYDZIAŁU INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

Jakub Marcinowski urodził się w 1954 r. w Gorzowie Wlkp. W 1974 r. ukończył Technikum Melioracji Wodnych w Gorzowie Wlkp. i wytypowany przez swoją szkołę jako najlepszy uczeń, został przyjęty bez egzaminów na studia na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej. W roku 1979 ukończył studia z wyróżnieniem. Jeszcze w trakcie studiów rozpoczął studia doktoranckie na wydziale, na którym studiował. W 1982 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie rozprawy zatytułowanej *Stateczność powłoki konoidalnej*. Po rocznej pracy w biurze projektów w 1983 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Instytucie Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej. Pracował w Zakładzie Wytrzymałości Materiałów prowadząc zajęcia z zakresu bloku przedmiotów związanych z mekanią budowli.

W latach 1988-1990 pracował na stanowiskach profesorskich w uczelniach Iraku (Mosul University w Mosulu i Saddam University for Engineering and Science w Bagdadzie). W 2000 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo na podstawie rozprawy habilitacyjnej zatytułowanej *Nieliniowa stateczność powłok sprężystych*. W lutym 2002 r. został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Wrocławskiej.

Od października 2002 r. prof. J. Marcinowski jest pracownikiem Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W latach 2002-2007 kierował Zakładem Konstrukcji Budowlanych. W październiku 2007 r. został wybrany dyrektorem Instytutu Budownictwa. Od września 2008 roku sprawował funkcję dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu

Zielonogórskiego. W kwietniu 2012 r. został wybrany dziekanem na kolejną kadencję.

Prof. Marcinowski ma w swoim dorobku ponad 160 prac naukowych i naukowo-technicznych, w tym artykuły naukowe w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Główną specjalnością naukową prof. Marcinowskiego jest stateczność konstrukcji ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk zachodzących w zakresie geometrycznie nieliniowym. Jest autorem lub współautorem wielu ekspertyz technicznych tak znaczących obiektów budowlanych jak hiperboloidalne chłodnie kominowe, hale przemysłowe, stadiony, stalowe konstrukcje podwieszane czy stalowe silosy na zboże. Jest współautorem projektu konstrukcji figury Chrystusa Króla Wszechświata wzniesionej w 2010 r. w Świebodzinie.

Dyplomanci prof. Marcinowskiego byli trzykrotnie nagradzani w ogólnopolskim konkursie Ministerstwa Budownictwa na najlepsze prace dyplomowe.

Prof. Marcinowski jest ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej w dziedzinie budownictwa. W 2008 r. został włączony w skład grupy roboczej TWG 8.4 ECCS (European Convention for Constructional Steelwork), która opracowuje europejskie wytyczne projektowania powłokowych konstrukcji stalowych. Był wielokrotnie nagradzany przez Rektorów Politechniki Wrocławskiej oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego. Został odznaczony Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej, Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Edukacji Narodowej. Został uhonorowany Pierścieniem Tysiąclecia Diecezji Wrocławskiej przyznany i wręczony przez Jego Eminencję Kardynała Henryka Gulbinowicza w 2010 r. za zasługi w budowie figury Chrystusa Króla Wszechświata w Świebodzinie.

Prof. Marcinowski jest członkiem sekcji Mechaniki Konstrukcji i Materiałów oraz sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk. Jest członkiem Polskiego Związku Inżynierów Budownictwa oraz Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej i już trzecią kadencję funkcję pełni wiceprzewodniczącego Koła Zielonogórskiego tego towarzystwa naukowego.

Jest żonaty, ma dwoje dzieci. Z pasją rozwija swoje główne hobby, którym jest ornitologia.

DZIEKAN WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ

Longin Rybiński w 1978 roku ukończył z wyróżnieniem studia matematyczne w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu i podjął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Stopień doktora (1985 r.), a następnie doktora habilitowanego (1993 r.) w zakresie nauk matematycznych nadano mu w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

Zainteresowania naukowe prof. Longina Rybińskiego obejmują teorię multifunkcji z zastosowaniami w optymalizacji, aproksymacji, problemach sterowania i matematycznych modelach ekonomii.

Najważniejsze wyniki, jakie uzyskał, to twierdzenia o selekcjach ciągłych i mierzalnych, twierdzenia o punktach stałych multifunkcji, twierdzenia o regularności rozwiązań inkluzji różniczkowych i zadań optymalizacji. Jest autorem lub współautorem ponad 20 artykułów naukowych (publikowanych m.in. w *Fundamenta Mathematica*, *Journal of Approximation Theory*, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, *Proceedings of the American Mathematical Society*) oraz jednej monografii. Wypromował dwóch doktorów nauk matematycznych, był recenzentem w kilku przewodach doktorskich, a także autorem licznych recenzji wydawniczych i przeglądowych. W latach 1994 - 1999 kierował redakcją czterech serii *Discusiones Mathematicae*. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, w latach 1993-1995 był prezesem Zielonogórskiego Oddziału PTM, a także członkiem *American Mathematical Society*.

W latach 1996-1999 pełnił funkcję prodziekana, a w latach 1999-2001 dziekana Wydziału Podstawowych Problemów Techniki w Politechnice Zielonogórskiej. W Uniwersytecie Zielonogórskim, w latach 2001-2005 pełnił funkcję prodziekana - początkowo na Wydziale Nauk Ścisłych, następnie na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. W latach 2005-2012 był prorektorem ds. studenckich.

Wyróżniany był nagrodą Ministra za osiągnięcia naukowe, kilkakrotnie nagrodami Rektora za osiągnięcia naukowe, pracę dydaktyczną oraz organizacyjną, a także przyznawanym przez studentów tytułem Belfra Roku - w różnych kategoriach.

DZIEKAN WYDZIAŁU MECHANICZNEGO

Dr hab. inż. Sławomir Kłós, prof. UZ

Sławomir Kłós ukończył studia w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze w 1991 r. W 1998 r. obronił pracę doktorską na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej (doktor nauk ekonomicznych, nauki o zarządzaniu), a w 2009 habilitację na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zachodniopomorskiego w Pilźnie (doktor habilitowany nauk technicznych, budowa maszyn). W pracy naukowo badawczej zajmuje się inżynierią produkcji, a w szczególności zastosowaniem technologii informatycznych w zarządzaniu produkcją. Prowadzone przez niego badania w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją obejmują:

- > analizę efektywności procesów w przedsiębiorstwach produkcyjnych,
- > opracowanie metod wyboru i oceny wdrożenia systemów ERP w przedsiębiorstwach produkcyjnych,

